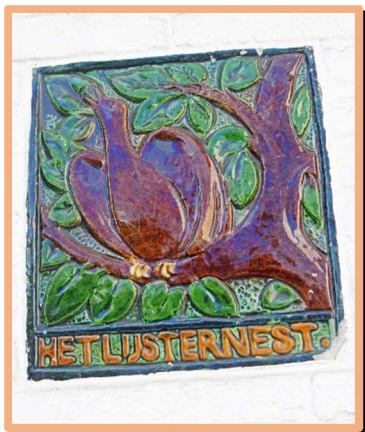

ROTARY WEEKEND CULTUUR EN NATUUR (6, 7 en 8 mei 2022)

Kortrijk en de Vlaamse Ardennen

Eindelijk, ... eindelijk is het weer zover! We hebben er zo lang op gewacht, op gehoopt en naar uitgekeken, maar nu kan niets of niemand ons nog tegenhouden, en met dank aan ons opperhoofd Koen en zijn squaw Michèle voor de organisatie, begeven we ons richting Vlaamse Ardennen.

Koen, afkomstig uit deze streek, beveelt ons aan om op weg naar onze bestemming toch even langs **'Het Lijsternest'** in Ingooigem te gaan. Deze mooie en authentiek bewaard gebleven woning en werkplek van **Stijn Streuvels** is het bezoeken meer dan waard.

Met een prachtig zicht op de Tiegemberg, schreef Streuvels hier zijn meesterwerken waarin hij universele en nog steeds actuele thema's behandelde als natuurbehoud, vakmanschap, psychologische migratie en kwetsbaarheid. Wie de omweg (?) maakte, is deze gouden tip. dankbaar voor

Vanuit verschillende hoeken en op verschillende tijden bereiken we ons 3-sterrenhotel 'La Sablière' in de Bergstraat in Kluisbergen. Bijna iedereen komt (lang) voor het afgesproken uur aan, een duidelijk bewijs van ons enthousiasme. De gepersonaliseerde kamers en suites zijn knus en vrij donker en werden door de eigenaar i.s.m. Koen toegewezen. De bedden bieden een goed comfort en er zijn ruime terrassen. Terwijl onze weekend-genoten

één voor één aankomen en zich installeren, kunnen de anderen even hun dorst lessen aan de overkant van de straat in Gasthof Palace, totdat we, lichtjes ongerust geworden, Christiane zien verschijnen; zij heeft er al een ganse dag sightseeing op zitten. Het is nu tijd geworden om samen van onze eerste maaltijd te

genieten in het vlakbij gelegen restaurant **O'Vignes**. Het stralende weer is onze bondgenoot en laat ons toe samen buiten op het terras te aperitieven, lekkere hapjes te nuttigen en nieuwtjes uit te wisselen. Daarna nemen we binnen plaats

in een leuke, frisse en modern uitgeruste ruimte. Na een voorgerecht met Sint-Jacobsnootjes en gedroogde ham en een schotel zalmforel met groene asperges en paprika-coulis, sluiten we de lekkere avond af met ijs en aardbeien. De sfeer is goed en ietwat uitgelaten, maar dit jaar is er geen biljart om ons op uit te leven, dus

trekken we ons rustig terug in onze kamers om fris en monter aan de volgende dag te kunnen beginnen.

Na een lekker ontbijt in ons hotel, begeven we ons, al dan niet langs de velden, naar **Kortrijk**, waar de zeer gedreven en welbespraakte gids Beatrice Ramboux van

Gidsenplus ons opwacht om ons tijdens de volgende 2 uren de stad te laten ontdekken. Vol enthousiasme vertelt ze over het verleden van haar stad en de metamorfose naar het hedendaagse, moderne, luchtige en aangename Kortrijk, waarbij ze niet nalaat de

belangrijke rol van een aantal urbanisten en Quickie hierin te benadrukken.

We maken geen al te grote wandeling, maar blijven regelmatig op een vast punt staan of zitten, zodat onze gids ons kan overspoelen met informatie over deze historisch belangrijke stad die heel wat te bieden heeft op gebied van cultuur en onderwijs, en

over wat we zien of nog te krijgen op tijd en stond ook geschiedenis van en gebeurtenissen voor de stad die hierin een hoofdrol zoals de Graven van Beatrijs. Op de gezellige onder meer het **Belfort**. Dit middeleeuwse lakenhalle is en geeft onderdak aan een en de beroemde uurslagers de gevel van het historisch laatgotische renaissancestijl Graven van Vlaanderen; we prachtige schepenzaal die bol

zien zullen krijgen. We uitleg over de belangrijke en over de personages gespeeld hebben, Vlaanderen en Gravin Grote Markt zien we overblijfsel van de Unesco werelderfgoed beiaard met 48 klokken Manten en Kalle. Op **Stadhuis** in staan beelden van de bezoeken ook de staat van symboliek.

We bewonderen onder andere de prachtige in steen gebeeldhouwde 16de eeuwse sierschouw en de versierde balksteunen aan het plafond. We vernemen dat de Korte Steenstraat in 1962 de eerste winkelwandelstraat ter wereld werd. Mede door de bouw

van het groot shoppingcentrum K en het verkeersvrij maken van pleinen en straten, is Kortrijk inmiddels tot een belangrijk winkelcentrum uitgegroeid.

Aan de **Verzetskaai** bewonderen we de verlaagde Leieboorden die de stad dichterbij

het water brengen, en ook de bekende Broeltorens, restanten van de oude stadsvesten en symbool van Kortrijk. We leren hoe het Buda-eiland tussen oude en nieuwe Leie ontstond, hoe de verbreding en rechtekking van de nieuwe Leie met haar nieuwe 6 (en binnenkort 7) verschillende bruggen het mogelijk maakt grotere schepen toe te laten en er tegelijk een nieuwe ruime groene zone is ontstaan, midden in de stad, waar Kortrijkzanen zich kunnen ontspannen. Er zijn recent nogal wat nieuwe appartementsgebouwen in het centrum bijgekomen, het ene al wat aantrekkelijker dan het andere, maar deze kunnen de locals helaas niet bekoren (vrij

prijzig) en ze geraken voorlopig niet echt bewoond.

In de **O.-L.-Vrouwekerk**, die gebouwd werd vanaf de 13de eeuw, kan je de 'Kruisoprichting' van Antoon Van Dijck bewonderen, maar ook en vooral de als mausoleum bedoelde Gravenkapel die prachtige muurschilderingen van de Graven van Vlaanderen alsook een beeld van de Heilige Catharina herbergt, en binnenkort (helaas) ook dienst zal doen als museum over de Guldensporenslag in 1302.

We nemen afscheid van onze Quickie-fan en wandelende encyclopedie en begeven ons naar het o zo mooie, gerestaureerde

Begijnhof, dat ook een stukje UNESCO werelderfgoed is. Het Huis van de Grootjuffrouw (met trapgevel) is nu de thuishaven van '**Huyze Begga**', waar een jong koppeltje (een gezinnetje dat duidelijk aan het

uitbreiden is) de lunch serveert. We wachten even op het kleine groepje dat om redenen van mobiliteit de wandeling niet mee gevolgd heeft en dan kunnen we buiten in de tuin genieten van een lekkere schotel tapas totdat plots een korte maar hevige regenbui de pret even komt bederven. (We hebben zo'n stil vermoeden dat Koen, als voorzitter van de Commissie Water, deze bui geboekt heeft). We mopperen niet, want de natuur kan elke druppel water gebruiken, en hals over kop nemen we onze borden en glazen mee naar binnen, waar wij ondanks de drukte toch nog over een

aparte ruimte kunnen beschikken. De middag is nu al flink gezet, en de overblijvende tijd kan naar ieders believen worden benut. We lopen nog even in Kortrijk rond en verkennen dan het Buda-eiland en bewonderen een aantal bruggen, o.a. de zwierige Collebrug, een

S-vormige fiets- en wandelbrug (met de S van .. jawel, Stefaan <De Clerck>). We genieten van het uitzicht op de nieuwe Leie en Buda Beach. We proberen nog even de Budatoren te bezoeken, maar repetities of

opnames verbieden ons de toegang. In de Paardenstallen exposeert een hedendaagse kunstenaar. Er is ongetwijfeld nog veel te ontdekken, maar we moeten afscheid nemen van deze aangename en bruisende stad en keren terug naar ons hotelletje voor ons diner.

We worden verwend met heerlijke huisgemaakte foie gras gevolgd door côte à l'os met een slaatje en frietjes. Het nagerecht van ijs met aardbeien kan natuurlijk niet ontbreken in dit seizoen. De sfeer is vanavond opperbest, maar gelukkig voor de andere gasten, iets minder uitgelaten. Guy neemt even het woord om Koen en Michèle te danken voor de organisatie van het weekend en hun inzet om het ons allen naar de zin te maken. En stilletjes hopen we dat dit niet de laatste keer is, maar Koen reageert met de wijze woorden 'We zullen zien, ... Inch Allah'.

Na een verkwikkende nachtrust en een stevig ontbijt, is het tijd voor een natuurwandeling in het **Kluisbos**, een beukenwoud vlakbij. Vermits deze wandeling

start met een flinke klim, gaan sommigen de helling op met de auto. De 'die hards' echter stappen met frisse moed, zonder blikken of blozen, richting onze ontmoetingsplaats : 'de Toren'. Deze bakstenen toren dateert uit de 19de eeuw en deed waarschijnlijk dienst als uitkijktoren ten tijde van Napoleon. Hij bevindt zich op het hoogste punt van het Kluisbos (141 m) en op Waals grondgebied.

Van daaruit gaan we allen samen naar 'de Vierschaar'. We lopen hier letterlijk op de taalgrens, links Vlaanderen, rechts Wallonië. Zoals de naam doet vermoeden werd op deze plaats die afgebakend was door 4 beuken (bij gebrek aan lindebomen) in het verleden recht gesproken in naam van de heer over allerlei problemen en disputen in de gemeenschap. De vierschaar dateert van de 8ste-9de eeuw in de Karolingische periode en bleef actief tot aan de Franse Revolutie. Hier kunnen we op een vrij vlakke bosweg wandelen en vooral genieten van de natuur, de stilte, de verschillende tinten bruin van de majestueuze boomstammen, de aarde en de restanten van bladeren en bolsters van vorige jaren, het lichtgroen van recent ontloken boomblaadjes, hier en daar goudgekleurd door de gloed van de invallende

zonnestralen. Onder onze voeten knisperen de afgevallen en verkrumelde bladeren en takjes van vorig seizoen. De boshyacinten zijn uitgebloeid. De natuur ligt er kurkdroog bij en snakt naar wat regenwater. Hopelijk komt die er snel. We komen onder meer voorbij een tumulus, een prehistorische grafheuvel. We staan al vrij snel terug op ons beginpunt, en beslissen dan nog maar even langs de 'Liefdesbron' te passeren. Ergens nemen we echter een verkeerde afslag, blijven maar dalen en eenmaal onze vergissing opgemerkt, keren we op onze stappen terug. We kiezen deze keer de juiste afslag

en belanden bij de 'Liefdesbron', een bronnetje dat rustig sijpelt en waarvan het water via een beekje verderop in een poel(tje) belandt. Op warme dagen is dit een ideaal koel plekje om even met je geliefde te verpozen. Het grondwater komt hier, net als op vele andere plaatsen in het bos bovengronds nadat het gefilterd werd door de zandlagen, waardoor het zeer zuiver is en bevolkt wordt door allerlei ongewervelde diertjes. Het weer is zonnig en droog, maar er waait een frisse bries, dus blijven we hier niet te lang staan. De liefhebbers nemen

wat liefdeswater mee voor hun (afwezige) partner. Dalend en klimmend, genieten we van de natuur en van elkaars gezelschap en komen we uiteindelijk terug aan bij ons hotel, waar we eerst onze dorst lessen en dan beginnen aan onze laatste maaltijd samen. Het kalkoengebraad wordt vergezeld van kroketjes, erwten, prinsessenboontjes en een lekker dragonsausje, waarna we afscheid nemen van elkaar, met weeral een resem fijne herinneringen aan een geslaagd weekend in een voor de meesten onbekende streek.

Van harte een welgemeende dank aan Koen... én Michèle !!

Tekst : Betty Van Gorp

Foto's & layout : Peter Meulyzer